

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, declarate de avocata Tatiana Boldesco, în numele inculpaților

Coci Anton XXXXXX;

Chistrugă Tatiana XXXXXX.

instanța de fond: *Termenul de examinare,*
instanța de apel: *02.02.2021 - 09.06.2021,*
instanța de recurs: *01.07.2021 - 07.12.2021,*
04.03.2022 - 30.03.2022.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 09 iunie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Coci Anton a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

Chistrugă Tatiana a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 208 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 19 noiembrie 2020, aproximativ ora 19.00, inculpatul Coci A., repartizând rolurile și acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Chistrugă T. și minorul Trișnevschi I., a.n. XXXX, toți locuitori ai XXXXXX, XXXXXX, având intenția de profit și îmbogățire cu scopul de a însuși bunuri din avutul altei persoane, a stat la pândă împreună cu minorul Trișnevschi I. în apropierea gospodăriei lui Roman M., amplasată în XXXXXX, XXXXXX, în timp ce Chistrugă T. a pătruns în gospodăria în cauză și, dintr-o construcție auxiliară, a sustras 10 saci cu nuci cu cantitatea de 30 kg. fiecare, pe care i-a transmis ultimilor, cauzându-i astfel părții vătămate Roman M. un prejudiciu material considerabil, în sumă de 6000 lei.

Inculpata Chistrugă T., la 19 noiembrie 2020, aproximativ ora 19.00, repartizând rolurile și acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Coci A. și minorul Trișnevschi I., a.n. XXXX, toți locuitori ai XXXXXX, XXXXXX, având intenția de profit și îmbogățire cu scopul de a însuși bunuri din avutul altei persoane, Chistrugă T. pe ascuns a pătruns în gospodăria lui Roman M., amplasată în XXXXXX, XXXXXX de unde, dintr-o construcție auxiliară, a sustras 10 saci cu nuci, cu cantitatea de 30 kg. fiecare, pe care i-a transmis lui Coci A. și minorului Trișnevschi I., care stăteau la pândă în apropierea gospodăriei, cauzându-i astfel părții vătămate Roman M. un prejudiciu material considerabil, în sumă de 6000 lei.

Tot ea, la 19 noiembrie 2020, având scopul de a provoca dorința minorului Trișnevschi I., a.n. XXXX, de a participa la săvârșirea crimei menționate supra, știind cu certitudine că ultimul nu a împlinit vârsta majoratului, i-a propus și intenționat l-a atras în activitatea criminală, exprimată prin comiterea furtului din gospodăria lui Roman M., amplasată în XXXXXX, XXXXXX.

Instanța a reținut că inculpații și-au recunoscut în totalitate vina în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, optând pentru examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului Coci A. pe art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, iar ale inculpatei Chistrugă T. în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile și pe art. 208 alin. (1) Cod penal, ca atragerea minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpații au comis infracțiuni mai puțin grave, că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, iar art. 208 alin. (1) Cod penal - cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani, că ambii inculpați au recunoscut vina integral și regretă faptele comise, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, că se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior au mai fost condamnați, ca circumstanțe atenuante au fost stabilite recunoașterea vinei și căința sinceră, cele agravante fiind comiterea infracțiunii prin participație de către o persoană anterior condamnată, concluzionând că corectarea și reeducarea acestora este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

3. Procurorul în Procuratura raionului Edineț, Nadejda Podgurschi, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Coci A. să fie condamnat la 2 ani închisoare cu executare, iar inculpata Chistrugă T., conform art. 84 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare.

Apelanta a invocat că în circumstanțele constatate, ținând cont de faptul că inculpații au comis infracțiuni mai puțin grave, cu intenție, anterior au fost condamnați penal și sancționați contravențional, deși au recunoscut vina, urmările prejudiciabile și pretențiile părții vătămate, se atestă o discordanță la individualizarea pedepsei, sub aspectul blândeții.

Or, pedeapsa are drept scop nu doar restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, ci și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, scop care nu poate fi atins în cazul în care pentru comiterea infracțiunilor incriminate, acestora le-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării.

Astfel, inculpatul Coci A. nu este la prima abatere de la lege, în privința acestuia anterior fiind emise cinci sentințe de condamnare, și anume, a fost condamnat prin sentința Judecătorei Șoldănești din 15.12.2009 în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare; prin sentința Judecătorei Șoldănești din 13.03.2012 în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare; prin sentința Judecătorei Șoldănești din 07.03.2013 în baza art. 186 alin. (2) și art. 208 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare; prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău a fost încetat procesul penal în legătura cu împăcarea părților; prin sentința Judecătorei Florești din 16.06.2016 în baza art. 186 alin. (2), art. 27, 186 alin. (2) Cod penal la 2 ani 10 luni închisoare, ce denotă că acesta nu este dispus de a păși pe calea corijării și nu binevoiește să urmeze un comportament social, cu respectarea valorilor ocrotite de lege.

Inculpata Chistrugă T., la fel, anterior a fost condamnată prin sentința Judecătorei Briceni din 05.03.2012 în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei; prin sentința Judecătorei Edineț din 26.12.2012 s-a dispus încetarea procesului penal în baza art. 186 alin. (2) Cod penal în legătură cu împăcarea părților; iar prin sentința Judecătorei Briceni din 19.03.2013 în baza art. 311 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, amenda fiind achitată.

Deci, este datoria statului de a aplica inculpaților pedeapsa privativă de libertate, care va fi în măsură să atingă scopul legii penale, restabilirea echității sociale, corectarea acestora, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de fond eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpaților, stabilindu-le o pedeapsă prea blândă în raport cu infracțiunile comise și personalitatea acestora, pedeapsa nefiind suficientă pentru corectarea lor, nefiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, nu este echitabilă și nu va atinge scopurile pedepsei.

Astfel, concluzia instanței de fond că corectarea inculpaților este posibilă fără executarea pedepsei reale cu închisoarea este greșită și nu va asigura scopul prescris în art. 61 Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a vinovaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, fiind omis gradul de pericol social al faptelor comise și personalitatea inculpaților. Or, circumstanțele constatate nu sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 Cod penal.

3.1. A declarat apel și partea vătămată Roman Mihaela, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu executare.

Apelanta a indicat că, în circumstanțele în care inculpații au fost anterior condamnați, pedeapsa aplicată este prea blândă.

Totodată, inculpații nu au reparat prejudiciul material cauzat, iar instanța de fond, aplicându-le o pedeapsă în temeiul art. 90 Cod penal, nu i-a obligat să achite dauna cauzată într-un timp mai scurt.

Ori, inculpații au pătruns în gospodăria ei pentru a săvârși furtul, deoarece locuiește doar cu mama sa, constituind pericol social și faptul implicării minorilor în comiterea infracțiunilor.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Au fost excluse prevederile art. 90 Cod penal față de inculpatul Coci Anton, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani stabilită lui Coci Anton urmând a fi calculat din 07.12.2021, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost excluse prevederile art. 90 Cod penal față de inculpata Chistrugă Tatiana, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 208 alin. (1) Cod penal.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni stabilită lui Chistrugă Tatiana, urmând a fi calculat din 07.12.2021, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond priplit a conchis că în privința inculpaților sunt aplicabile prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, la adoptarea soluției urmând să țină cont că aceștia nu sunt la prima abatere de la lege, anterior au fost condamnați de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, ce denotă că nu au pășit pe calea corijării, or, acestora li s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestora, însă au fost ignorate, ultimii săvârșind din nou infracțiuni cu intenție, astfel că sentința urmează a fi casată.

Totodată, inculpatul Coci A. a fost condamnat prin sentința Judecătorei Șoldănești din 15.12.2009 în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare; prin sentința Judecătorei Șoldănești din 13.03.2012 în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare; prin sentința Judecătorei Șoldănești din 07.03.2013 în baza art. 186 alin. (2) și art. 208 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare; prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău a fost încetat procesul penal în legătura cu împăcarea părților; prin sentința Judecătorei Florești din 16.06.2016 în baza art. 186 alin. (2), art. 27, 186 alin. (2) Cod penal la 2 ani 10 luni închisoare și ulterior din nou a pășit pe calea infracțională.

La fel, inculpata Chistrugă T. anterior a fost condamnată prin sentința Judecătorei Briceni din 05.03.2012 în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare cu suspendarea executării pedepsei; prin sentința Judecătorei Edineț din 26.12.2012 s-a dispus încetarea procesului penal în baza art. 186 alin. (2) Cod penal în legătură cu împăcarea părților; iar prin sentința Judecătorei Briceni din 19.03.2013 în baza art. 311 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, amenda fiind achitată.

Mai mult, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpații nu au recuperat pagubele cauzate prin infracțiune, că aceștia anterior au fost condamnați pentru infracțiuni similare, comportamentul delincvent al acestora fiind de o frecvență constantă, ce denotă că pedeapsa închisorii, cu executarea reală a pedepsei, în limitele stabilite de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin. (2) Cod penal, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat cât și de către alte

persoane, ori aplicarea condiționată a pedepsei cu închisoare nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

Astfel, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, stabilirea unei pedepse condiționate poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat a altor infracțiuni.

Însă, instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpaților nu a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, că ei au comis infracțiuni mai puțin grave, cu intenție, că au recunoscut vina, iar cauza a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, că aceștia nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, precum și că au multiple condamnări.

În urma analizei circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor, urmează a-i stabili inculpatului Coci A. pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 ani, iar inculpatei Chistrugă T. - închisoare pe termen de 2 ani și 6 luni, însă cu dispunerea executării reală a acesteia, fără a le fi aplicată instituția suspendării condiționate.

Or, anume pedeapsă cu executare este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societății, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpați, iar pedeapsă aplicată acestora este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpați, cât și personalității acestora.

Deci, pedeapsă privativă de libertate cu executare reală este echitabilă la caz, va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane.

5. Avocata Tatiana Boldesco declară recurs ordinar în numele inculpatei Chistrugă T., în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința ultimei să fie încetat în temeiul Legii nr. 243 din 24/12/2021 privind amnistia.

Recurenta invocă că inculpata a comis infracțiunea la 19.11.2020.

Conform prevederilor art. 2 alin. (1) a Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează în faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei.

Infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal prevede pedeapsă cu închisoarea de până la 4 ani și a fost comisă până la adoptarea legii privind amnistia.

În același timp, pe episodul privind art. 208 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a acordat deplină apreciere circumstanțelor atenuante, iar instanța de apel nu a ținut cont de criteriile de individualizarea pedepsei, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse prea aspre inculpatei.

Totodată, inculpata a recunoscut vina, a manifestat regret, prejudiciu nefiind înaintat de partea vătămată, iar cauza a fost examinată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, împrejurări în care este posibilă aplicarea amnistiei.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

5.1. Avocata Tatiana Boldesco declară recurs ordinar și în numele inculpatului Coci A., în care solicită casarea totală a deciziei instanței de fond și parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința ultimului să fie încetat în temeiul Legii nr. 243 din 24/12/2021 privind amnistia.

Recurenta indică că inculpatul a comis infracțiunea la 19.11.2020.

Conform prevederilor art. 2 alin. (1) a Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței RM, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează în faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei.

Infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal prevede pedeapsă cu închisoarea de până la 4 ani și a fost comisă până la adoptarea legii privind amnistia.

Inculpatul a recunoscut vina în cele comise la etapa urmăririi penale, a manifestat regret, prejudiciu pe caz nefiind înaintat de partea vătămată, împrejurări în care este posibilă aplicarea amnistiei.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când aplicarea pedepsei a fost anulată de un act de amnistie.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.**, din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de

circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpații au recunoscut vina și s-au căit, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dar au comis infracțiuni mai puțin grave, nu au recuperat prejudiciul cauzat, anterior au mai fost condamnați, însă nu s-au corectat și au continuat comiterea faptelor infracționale, pedepsele aplicate dovedindu-se a fi ineficiente, în sentință lipsind motivarea aplicării prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite inculpaților, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimilor, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane.

Prin urmare, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpaților, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpaților.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau

reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate, în latura individualizării pedepsei, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

În același timp, este neîntemeiată și solicitarea recurentei despre aplicarea față de inculpați a prevederilor art. 7 lit. f) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece, potrivit art. 427 alin (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului doar **pentru a repara erorile de drept comise** de instanțele de fond și de apel.

La caz, însă, instanța de apel a pronunțat decizia pe 07.12.2021, iar Legea nr. 243, a fost adoptată după această dată, adică la 24.12.2021 și a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial - 31.12.2022.

Prin urmare, chestiunea abordată, odată apărută după pronunțarea deciziei de către instanța de apel, care, împreună cu sentința au devenind definitive și executorii în virtutea prevederilor art. 415 alin. (3) 466 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (5) Cod de procedură penală, nu cade sub incidența procedurii de recurs ordinar, neconstituind **erori de drept comise** de instanțele de fond și de apel care urmează a fi reparate pe această cale de atac.

Ori, conform art. 65 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este de condamnare, iar aplicarea actului de amnistie față de persoana condamnată, a cărei sentință a devenit definitivă și executorie, se soluționează, deja, la etapa executării pedepsei, în corespundere cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 15) - 472 Cod de procedură penală (*pct. 2., 4. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Tatiana Boldesco, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, în privința inculpaților Coci Anton XXXXX și Chistrugă Tatiana XXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico